

KHÓC BẠN

(đề giả từ hai người bạn thời thơ ấu đã đột ngột ra đi)

Tác giả : Đỗ Phong Châu JJR 68

**Cùng chung một giải non sông,
Gặp nhau đất khách, càng nồng tình thương**
Diệu Ngọc (Nhớ ngày xưa, 1986)

*Sáng nay được tin như sét đánh:
Bạn đã ra đi tối hôm qua
Sau hai tuần lễ không hồi tỉnh.
Bàng hoàng, ngồi nhớ lại bạn tôi.*

*Tiếng gà xao xác sao buồn quá !
Vườn dương vừa tỏ, ngõ mầu tang.
Bạn ơi, sao bạn không ở lại ?
Cõi trần nay thiếu bạn mãi thôi !*

*Nhớ thời trẻ dại sao vui nhộn !
Bạn ưa làm trò, chúng bạn cười.
Đôi câu tiểu lâm khi ai bực,
Vài lời an ủi lúc chán đời.*

*Đường đời chia cách ta đôi ngã,
Bạn ở lại nhà, tôi bước đi.
Nửa đời gặp lại, ta mừng rồi!
Tình bạn thuở xưa vẫn sắt son.*

*Tháng ngày chồng chất lên vai bạn,
Tóc điểm hai màu trên thân tôi.
Đôi lần gặp lại, ta lưu luyến
Nhắc kỷ niệm xưa, siết chặt tay.*

*Lần trước gặp bạn trong tiệm phở
Nào ngờ lần cuối gặp bạn tôi !
Bạn nở ra đi không từ giả,
Để lại lòng tôi vạn tiếc thương.*

*Thôi thế từ nay mất bạn rồi !
Còn ai tâm sự lúc buồn vui ?
Vần thơ khóc bạn đâu vừa ý ?
Mỗi một vần gieo một ngậm ngùi...*

*Chúc bạn ra đi về nơi ấy
Lòng bạn được yên, lắng bụi trần.
Cho tôi thu xếp vài năm nữa
Gọi tạm là xong một cuộc đời.*

Đỗ Phong Châu (đầu 2010)